

ски гонѣхѫ и притѣснявахѫ православно-то Грыцко духовенство. Въ тѣзи тѣжки за православна-та вѣра врѣмена, Грыци-тѣ се обрѣнахѫ къмъ царя Іоанна и го молихѫ да ги освободи отъ Латинско-то владычество и да спаси поробенно-то православие²³⁾). И Іоаннъ ревностно ся взе за това дѣло, и до сама-та си смърть като воева съ латинци-тѣ, погуби тѣхни-тѣ пѣ-главни предводители и осути тѣхни-тѣ надежди. —

Нѣка да споменемъ още и това: Ако Блѣгаре-тѣ наистина да бѣхѫ пріяли тогава католицизъмъ-тѣ, то тѣ трѣбаше да замѣнѣтъ славянеко-то богослуженіе съ Латинско-то или поне да прѣправатъ славенски-тѣ си църковни книги спроти латински-тѣ. Както за едно-то тѣй и за друго-то е трѣбвало да ся распространѣ латински езыкъ между Блѣгаре-тѣ. А ные знаемъ отъ послѣдне-то писмо Іоанново до Инокентія, че въ Блѣгарія този езыкъ до толкова е былъ неизвѣстенъ, що-то не е имало, кой да чете и да прѣвожда папски-тѣ посланія.²⁴⁾ —

Ные быхме могли да наведемъ още нѣкои доказа-

²³⁾ Romani ad Ioannem se conferunt..... Is..... eos libenter suscepit. Nicetas Chon.

Adrianopolitanae in summas angustias adducti, ad regem Bulgarorum Ioannem ut suppetias ferret viros delegant. Postulatis ille oblectatus.... — Acropolita. Виж. у Страт. III. 706. Още по-подробно говори за това Вилгардуенъ, който не само че е былъ очевидецъ на тѣзи събитія, нѣ и единъ отъ главни-тѣ предводители на латинци-тѣ, Les Grecs prirent en cachette des dѣput es de chaque ville, qu'ils envoyoient a Jean roi de Valachie et de Bulgarie. Offrant de le faire Empereur et de se rendre à lui, et même de mettre à mort tous les Français:qu'ils lui preteraient en outre serment de fidelité, et lui rendraient toute obeissance comme à leur legitimate Seigneur: à condition, qu'il promettrait de les maintenir et garder comme ses sujets

изд. Du Fresne Paris 1657, 138. —

²⁴⁾ Missi autem ad T. S. pueros duos .....ut addiscant in scholis litteras latinas, quoniam hic grammaticos non habemus qui possint litteras quas mittitis nobis transferre. — Отъ тѣзи два юноши единъ-тѣ е былъ синъ на нѣкой-си презвитеръ Константинъ а други на царь-тѣ, alias vero regis (?). —